

יומא עד: (שד מהסוף) עד עו. (ש4 ברחבות)

המן עצמו

1. המן היה עגול, לבן, ורך מאוד.
2. המן נבלע באברים ולא יצא מהם שום הפרשה (וי"א שהוא גרם גם לשאר האוכל (שקנו מהגויים) שיתעכל ולא יצא החוצה) – אבל אחרי שישראל התלוננו על כך הענישם ה' שיצטרכו לנקביהם (ומכיוון שהיו צריכים להתרחק כ - 12 ק"מ כל פעם היה בכך עונש רב מאוד)
2. המן משך את ליבו של האדם, והיו בו את כל הטעמים שהאדם רצה לטעום. (חוץ מ5 המינים (קישואים, אבטיחים, חציר, שומים, ובצל) שלא היה בו את טעמם או שהיה בו את טעמם אבל לא את המרקם שלהם.

ירידת המן

1. המן ירד יחד עם אוצרות נוספים תכשיטי נשים, תבלינים, אבנים טובות ומרגליות.
2. כשמשה עלה להר סיני ויהושע חיכה לו לבד – ירד ליהושע מן בפני עצמו.
3. על המן שמרה שכבת טל מלמטה ושכבת טל מלמעלה,
4. המן היה גבוה מאוד (פי 4 מגובה מי המבול) וראוהו כל מלכי העולם.

מדרגתו הרוחנית

1. המן ניתן כל יום - בעיקר כדי להגביר את הקשר והתלות בה', (אבל גם כדי שיהיה טרי וחם, ושלא יהיה קשה לסוחבו)
2. 'ויענך וירעיבך – ויאכילך את המן' - העינוי שבמן היה או בכך שלא היה בטחון במה יאכלו מחר או כיוון שיש פגם כשאוכלים בלי לראות מה אוכלים.
3. המן שימש כדי לברר מהי השייכות משפחתית של כל אחד (הכמויות של המן הותאמו לגודל המשפחה)
4. לפי מדרגת צדיקות האנשים כך היה המאמץ שנדרש כדי להשיגו ולהכשירו לאכילה.
5. המן הוא לחם של מלאכים (מלאכים אינם צריכים לחם ולכן הם אינם אוכלים אותו, אבל הוא אוכל מושלם שמתאים ליצורים מושלמים)

השלו

1. נפרש שכבות שכבות
2. השלו התבקש שלא כהוגן - ולכן א. התחייבו 'שונאי' ישראל כליה, ב. ניתן בערב ללא שיספיקו להכינו.
3. השלו הינו ציפור עם המון שומן.
4. ממנו לומדים דרך ארץ שאדם יאכל בשר בערב ולא בבוקר.

הערות שונות

1. מראה העיניים הוא מרכיב חשוב מאוד בהנאה של האדם ויש לו השפעה וחשיבות רבה מאוד,
2. כל הנותן עינו בכוס – או שכל העריות נראות לו כהיתר או שכל ממון האחרים נראים לו כהיתר,
3. העונש הגדול ביותר שהקב"ה נותן הוא ניתוק ממהשגחה האלוהית.
4. יש ואדם מקבל מתנות (שלוים) מהקב"ה, ולעיתים אין זה בזכותו אלא בזכות רבותיו.